

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑ / ๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
เกี่ยวกับข้อเท็จจริงการสนับสนุนงบประมาณติดตั้งเตาเผาศพ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - มีหนังสือลงวันที่ ๒๙
กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือจากวัดทั้ง ๖ แห่ง ที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้าง
เตาเผาศพแบบปลอดมลพิษ และหนังสือจากวัดที่ขออนายช่างจากเทศบาลฯ ให้ไปช่วยตรวจสอบและ
ควบคุมการก่อสร้างทั้ง ๖ วัด

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่กองช่างไปอำนวยความสะดวกช่วยตรวจสอบและ
ควบคุมการก่อสร้างเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษให้กับวัดทั้ง ๖ วัด ซึ่งผู้อุทธรณ์จำได้ว่าเคยออกคำสั่ง
แต่งตั้งให้ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้และให้รายงานความคืบหน้าการก่อสร้างให้ทราบทุกกระยะ

๓. บุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว มีภูมิลำเนาอยู่ที่ใด ได้รับความเดือดร้อน
จากการก่อสร้างเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษอย่างไรบ้าง เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกรณีนี้หรือไม่ หรือ
กระทำไปเพื่อประสงค์ผลต่อการเลือกตั้งในท้องถิ่นหรือไม่

๔. นับจากวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เทศบาลได้ดำเนินการสอบปากคำผู้เกี่ยวข้องกับ
เรื่องนี้จำนวนกี่ราย มีผู้ใดบ้าง และขอสำเนาคำให้การของผู้ให้ปากคำแล้วทุกรายด้วย เพื่อนำไป
ตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ในขณะนี้

เทศบาลเมืองสุรินทร์มีหนังสือลับ ที่ สร ๕๒๐๐๘/๕๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔
แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ
๔ โดยให้เหตุผลว่า เทศบาลเมืองสุรินทร์ไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน และเรื่องดังกล่าวเป็น
ความลับและอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๑ / ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้จัดส่งมาแล้ว เห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอจึงไม่จำเป็นต้องเชิญกรณีเข้าชี้แจง โดยข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้รับหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งว่าจังหวัดสุรินทร์ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหา นาย ก. (ผู้อุทธรณ์) ตำแหน่ง - กระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเทศบาลเมืองสุรินทร์ อนุมัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เพื่ออุดหนุนเงินให้แก่วัดในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ทำการติดตั้งเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษจำนวน ๖ แห่ง โดยมีขอบและเงื่อนไขประโยชน์ให้กับบริษัท พิบูลย์ศิลป์ จำกัด โดยให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารเพิ่มเติม เทศบาลเมืองสุรินทร์จึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ใช้เวลาในการรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องและดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคล พร้อมทั้งได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยได้ส่งสำเนาหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ไปให้ผู้อุทธรณ์ด้วย

ในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นมานานมีข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมากต้องใช้เวลาตรวจสอบ ต่อมาในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการข้างต้นไปยังเทศบาลเมืองสุรินทร์ เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้มีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เนื่องจากเทศบาลเมืองสุรินทร์ได้รับหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เทศบาลเมืองสุรินทร์จึงไม่ทราบว่าเป็นผู้ร้องเรียน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องลับและอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๑ / ๒๕๕๔

รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ไปแล้วว่าไม่ทราบว่ามีบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน เพราะเทศบาลเมืองสุรินทร์ได้รับเพียงหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่านั้นและเทศบาลเมืองสุรินทร์ได้ส่งหนังสือฉบับดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์เพื่อทราบแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของเทศบาลเมืองสุรินทร์เป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดสุรินทร์ตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม และจังหวัดได้แจ้งเทศบาลเมืองสุรินทร์ให้ดำเนินการดังกล่าว โดยในขณะนี้การสอบสวนข้อเท็จจริงของเทศบาลเมืองสุรินทร์ยังไม่เสร็จสิ้น และถึงแม้เทศบาลเมืองสุรินทร์จะตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วแต่เทศบาลฯ ยังต้องรายงานผลไปยังจังหวัด และจังหวัดต้องแจ้งผลพร้อมส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมไปให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๑ / ๒๕๕๔

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล	กรรมการ
นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์	กรรมการ
นางแนนน้อย วิศวโยธิน	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนิน
การทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง - สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการ
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่าง
ร้ายแรงจำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายชื่อผู้ร้องเรียน

รายการที่ ๒ ถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๓ ถ้อยคำผู้ร้องเรียนที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๔ พยานเอกสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวน และ
ที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน

รายการที่ ๕ ผลการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๖ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๗ สำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๐๘/๑๒๗๕ ลง
วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้ส่งเรื่องของผู้อุทธรณ์ไปให้สำนักงาน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เพื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วอนุญาตให้คัดสำเนารายงานการสอบสวน (สว.๖) พร้อมเอกสารประกอบ ส่วนข้อมูลข่าวสารอีก ๖ รายการไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ สค ๐๒๐๖.๗/๐๔๓๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน พยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง บางรายการเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัย บางรายการเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และบางรายการเป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ จึงเป็นเอกสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๓) (๕) และ(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นควรรวมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ทั้งสองกรณีเป็นเรื่องเดียวกัน โดยพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กับพวกกรณีถูกกล่าวหาว่าร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบคัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ และพิจารณาคุณสมบัติให้ผู้สมัครสอบที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

ได้พิจารณาว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และไม่มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ให้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพิ่มเติมอีกรวม ๕ ราย โดยไม่มีอำนาจ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยมิชอบ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสรุปผลการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผย เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ แก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อ พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ดำรง ตำแหน่งศึกษานิเทศเชี่ยวชาญ และเป็นอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวมีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ รวม ๒ ครั้ง โดยสอบวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้นผู้ร้องเรียน ว่าการสอบคัดเลือกวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ มีการทุจริตในการสอบ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๗๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก ฐานร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบคัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับ ผู้สมัครสอบบางคน พร้อมทั้งมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ไปประจำที่จังหวัดนครราชสีมา และในระหว่างที่ คณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่ง ที่ ๔๗๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ดำเนิน กระบวนการสอบสวนวินัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก เกี่ยวกับการ สอบคัดเลือกเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กรณีถูกกล่าวหาว่าร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบ คัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ และพิจารณาคณะสมมติให้ ผู้สมัครสอบที่คณะกรรมการพิจารณาคณะสมมติได้พิจารณาว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และไม่มีสิทธิเข้า รับการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ให้มีสิทธิได้รับการคัดเลือก เพิ่มเติมอีกรวม ๕ ราย โดยไม่มีอำนาจ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยมิชอบ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ได้สรุปผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์ กระทำผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตาม

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

อุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวจำนวน ๗ รายการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ และคำสั่งลงโทษทางวินัย ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก และมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก ผู้อุทธรณ์ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหลักฐานประกอบการลงโทษอยู่แล้ว เนื่องจากเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำขึ้นเอง ส่วนถ้อยคำพยานบุคคลนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำสั่งลงโทษและไม่จำเป็นต้องใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษแต่อย่างใด เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรับฟังพยานเอกสารแล้ววินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผลการสอบสวนทางวินัยไว้อย่างชัดเจนเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะได้แย้งได้โดยไม่หลงประเด็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถ้อยคำพยานบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งไม่ประสงค์ให้เปิดเผย และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำโดยอาจถูกฟ้องร้องต่อศาล ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ส่วนหนังสือร้องเรียนนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารมาเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ.ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ คำให้การของพยาน แม้จะปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจทราบว่า เป็นถ้อยคำของบุคคลใด เนื่องจากบันทึกถ้อยคำนั้นระบุว่าพยานผู้ให้ถ้อยคำทำงานอยู่ที่ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ อาจส่งผลให้ในอนาคตจะไม่มีผู้ใดกล้าเป็นพยานให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน สำนักงาน ก.ค.ศ.เห็นว่าจะต้องให้หลักประกันคุ้มครองพยานผู้ให้ถ้อยคำ โดยต้องปกป้องชื่อพยานและบันทึกถ้อยคำพยานไว้เป็นความลับ เนื่องจากพยานเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ อีกทั้งก่อนพยานจะให้ถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งว่าจะปกป้อง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

คุ้มครองพยาน จะไม่เปิดเผยชื่อและบันทึกถ้อยคำของพยาน ประกอบกับสำนักงาน ก.ค.ศ.ได้ให้สำเนารายงานผลการสอบสวนซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ พยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิด ซึ่งเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษแล้ว ปัจจุบันเรื่องของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯจึงไม่ต้องวินิจฉัย กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ นั้นชอบหรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่รายชื่อผู้ร้องเรียนนั้นผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานชี้แจงว่าหนังสือร้องเรียนนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียนจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยที่เสร็จสิ้นและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งลงโทษโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ หากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ.เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งครอบครองเอกสารข้อมูลข่าวสารทั้งหมด

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๔ /๒๕๕๔

ตามอุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นายจำนง เฉลิมฉัตร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับชื่อบุคคลใน
รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลง
วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีขอ
รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตาม
คำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

จังหวัดนนทบุรีมีหนังสือลับ ที่ นบ ๐๐๒๗.๐๐๑.๕/๑๒๘๒๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม
๒๕๕๕ และ ที่ นบ ๐๐๒๗.๐๐๑.๕/๑๔๗๒๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผย
คำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง
ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งดังกล่าวโดยปกปิดชื่อบุคคลใน
รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงมี
หนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีขอให้เปิดเผยชื่อบุคคลในรายงาน
การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด แต่จังหวัดนนทบุรีเพิกเฉย ผู้อุทธรณ์จึงมี

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๙ / ๒๕๕๔

หนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการผ่าตัดกระดูกโพลาร้าข้างซ้ายที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี โดยนายแพทย์ ข. เป็นแพทย์ผู้ผ่าตัด ผู้อุทธรณ์เห็นว่า นายแพทย์ ข. กับพยาบาล จำนวน ๓ คน กระทำโดยมีเจตนากลั่นแกล้งและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ตน โดยผ่าตัดกล้ามเนื้อที่หัวไหล่ข้างซ้ายข้างกระดูกโพลาร้าซึ่งเป็นก้อนไขมันจนเป็นหลุมลึกโดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่ยินยอม ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเพราะถูกละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีขอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จังหวัดนนทบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยปกปิดชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดนนทบุรีที่มีให้เปิดเผยชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๙ / ๒๕๕๔

ชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและไม่ใช่รายงานทางการแพทย์ แต่เป็นรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย เมื่อการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดนนทบุรีเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยไม่ต้องปกปิดชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘๙ / ๒๕๕๔

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ภาค - คณะ - มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๒๙๗.๔/พิเศษ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ และหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

๑.๑ รายงานการสอบข้อเท็จจริง และการสั่งการของอธิการบดี พร้อมสรรพ
เอกสาร

๑.๒ รายงานคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งแต่
กันยายน ๒๕๕๒ ถึงตุลาคม ๒๕๕๓

๑.๓ เอกสารรายงานการเงินที่กองคลังรายงานคณะกรรมการตรวจสอบประจำ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งแต่กันยายน ๒๕๕๒ ถึงตุลาคม ๒๕๕๓

๑.๔ รายงานตรวจสอบภายในเข้าตรวจสอบกองคลัง ๒๕๕๓

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

๒.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหา

๒.๒ รายงานคณะกรรมการสรรหาต่อสภามหาวิทยาลัย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

๒.๓ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ตุลาคม ๒๕๕๒ – มีนาคม ๒๕๕๓
วาระการสรรหา

๓. เอกสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย วาระการแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๒ คำสั่งแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๓ สรุปการเงิน ค่าตอบแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนประจำ
ตำแหน่ง ของรองอธิการบดีและอธิการบดี

๓.๔ คำสั่ง โอน ย้ายข้าราชการ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ – มีนาคม ๒๕๕๓

๓.๕ สรุปค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน กิจกรรมของรถตู้ ทะเบียน นข ๒๖๒๑ อุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีบันทึกลับ ที่ ศธ ๐๕๒๙.๑.๑๐ (ลับ) / ๒๕๕ ลงวันที่
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งข้อมูลข่าวสาร คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง
ร้ายแรง และรายงานการสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยปกปิดข้อความบางส่วน
และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำและรายงานการประชุมเป็น
ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อพยาน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางส่วนผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียและการ
เปิดเผยอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือไม่เป็นอย่างมี
ประสิทธิภาพหรือเป็นธรรม เนื่องจากการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น นอกจากนั้นข้อมูลบางส่วนเป็น
ความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งมา
ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
กรณีลูกจ้างชั่วคราวสังกัดกองคลัง สำนักงานอธิการบดี ทุจริตยกยอกเงินของทางราชการ โดยจัดทำ
และปลอมแปลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คในนามตนเอง จำนวน ๑๖ ฉบับ และเป็นเหตุ
ให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายจำนวน ๔,๑๖๔,๙๕๕.๕๐ บาท

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบสวนโดยรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คำสั่งมอบหมายงานแก่ข้าราชการและพนักงานการเงินและบัญชี กองคลัง สำนักงานอธิการบดี คำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการกองคลัง คำสั่งแต่งตั้งและมอบหมายงานรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ เอกสารทางการเงิน เช่น ต้นข้าวใบสำคัญรับเงิน สรุปรายงานการรับ - จ่ายเงิน หนังสือนำส่งเงินลูกหนี้เงินยืม ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ เอกสารการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกรณีการทุจริตดังกล่าว และบันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำรายงานผลการสอบสวน จำนวน ๔๕ หน้า โดยมีความเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นน่าจะเกิดจากการกระทำของลูกจ้างชั่วคราวของกองคลัง ซึ่งเป็นความผิดทั้งทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย และเกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานโดยขาดการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามแนวทางการจัดวางระบบการควบคุมภายในของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตลอดจนผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับขาดการกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงาน จึงเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเงินของทางราชการ อีกทั้งผู้บังคับบัญชาขาดการสอบทานหลักฐานทางการเงิน ซึ่งนำไปสู่การยกย่ำเงินเพื่อปกปิดความผิดของตน อันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยเสียหายอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงเสนอให้ดำเนินการทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัยกับลูกจ้างชั่วคราวดังกล่าว นั้น และดำเนินการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กับผู้บังคับบัญชาในสายงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้างานงบประมาณ ผู้อำนวยการกองคลัง และผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการปฏิบัติงานของกองคลัง ปัจจุบันการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ผู้ถือหุ้นขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และรายงานการสอบข้อเท็จจริงโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ซึ่งการปกปิดดังกล่าวผู้ถือหุ้นชี้แจงว่าไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาของการสอบสวนได้อย่างเพียงพอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. รายงานการสอบข้อเท็จจริงและสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑ เป็นการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีลูกจ้างชั่วคราวของกองคลังกระทำการทุจริตยักยอกเงินและเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับความเสียหาย ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานการสอบข้อเท็จจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

กล่าวถึงพฤติการณ์ที่เป็นการทุจริต และการบริหารการเงินของกองคลังซึ่งมีข้อบกพร่องทำให้เปิดช่องให้มีการทุจริตได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้น ประกอบด้วยคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามสายงานการคลังและการมอบหมายงานแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ เอกสารทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต บันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเอกสารการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกรณีที่มีการทุจริตดังกล่าว

ตามอุทธรณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้พิจารณาให้ความเห็นขอตอบข้อเสนอลของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยสั่งการให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบผู้ที่เกี่ยวข้อง อันรวมถึงผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลกองคลังด้วย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว แม้การสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบจะยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ในกรณีนี้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑.๑ มีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินและพฤติการณ์ทุจริตที่มีข้อยุติแล้ว อีกทั้งผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานก็ได้ให้ถ้อยคำในส่วนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของผู้ให้ถ้อยคำแต่ละคน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อพยาน หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่มีการปกปิดข้อความ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ส่วนข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑.๒ - ๑.๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ และไม่มีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อ ๒ และข้อ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ และไม่มีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายจตุรภัฏ บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการ

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์

กรรมการ

นางแนนน้อย วิศวะโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง
จังหวัดสมุทรสงคราม เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง
จังหวัดสมุทรสงคราม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่ง -
องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลสวนหลวง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด กรณีองค์การ
บริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่ง
ลงโทษดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีหนังสือ ที่ สส ๗๒๕๐๑/๔๔๖ ลงวันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำให้การของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้
เหตุผลว่าเกรงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานหากผู้อุทธรณ์สามารถกลับเข้าทำงานได้
ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรายงาน
การสอบสวน (ส.ว.๖) ที่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วมีรายละเอียดพอสมควรที่จะใช้ประกอบการ
อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบล
สวนหลวงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ขอให้
ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเรื่องการจัดหารถบัสเพื่อเดินทางไปราชการขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลสวนหลวงโดยเห็นว่ามี การเบิกจ่ายเท็จ และกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม
มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบุคคลอื่นทั้งที่ตนมีสามีโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว จังหวัดสมุทรสงคราม
โดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามได้ทำการสืบสวนในทางลับ แล้ว
รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงครามว่าการร้องเรียนมีมูล เห็นควรแจ้งให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลสวนหลวงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ต่อไป จังหวัดสมุทรสงคราม
จึงส่งเรื่องให้อำเภออัมพवादำเนินการ ซึ่งอำเภออัมพวาได้ส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบล
สวนหลวงเพื่อสอบสวนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่ง ที่ ๑๗๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม
๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง
และร้องเรียนว่าการออกคำสั่งมิชอบด้วยกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงได้พิจารณา
แล้วมีคำสั่ง ที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมคณะกรรมการ
สอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานและทำการสอบสวน แล้วรายงานผล
ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง นายองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงได้มีหนังสือ
รายงานนายอำเภออัมพวาโดยมีความเห็นว่า กรณีการกล่าวหาว่าอาศัยอำนาจหน้าที่ให้ตนเองหรือ
ผู้อื่นได้ประโยชน์จากการได้เข้าทำนิติกรรมการให้บริการเช่ารถกับองค์การบริหารส่วนตำบล
สวนหลวง แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้อาสาจัดหารถโดยสาร แต่การจ้างรถหรือไม่เป็นอำนาจของนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง เหตุที่ตัดสินใจจ้างรถเนื่องจากเคยมีการจ้างมาก่อน ราคาถูกกว่า
ที่อื่น ไม่จำเป็นต้องนำเงินมาสำรองจ่ายทำให้ง่ายแก่การจ้างเหมา อีกทั้งผู้รับจ้างก็ไม่ได้ทำผิดข้อตกลง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๔

การจ้างแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงถือไม่ได้ว่าเป็นความผิด ส่วนกรณีการกล่าวหาว่ามีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลอื่นนั้น น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมดังกล่าวจริง แต่ในการพิจารณาขอให้ยึดหลักนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ผสมผสานกัน เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน และพฤติกรรมดังกล่าวมิได้กระทำในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์

อำเภออัมพวา รายงานผลการสอบสวนดังกล่าวไปยังจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งต่อมา คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสงครามได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มีมติให้ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงได้มีคำสั่งที่ ๘๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและรายงานการสอบสวน (ส.ว.๖)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่งไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทั้งหมด ทั้งในชั้นการสืบสวนในทางลับของจังหวัดสมุทรสงคราม และการสอบสวนทางวินัยขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนบัตรประจำตัวประชาชน ใบขับขี่ หรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของบุคคลที่ถูกพาดพิงในการสอบสวน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๔

และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายจัตกัย บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางแนนน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์

กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔